

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
Кафедра режисури та акторської майстерності
Імені народної артистки України Лариси Хоролець

АНОТАЦІЯ
ДО ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ
“ВИКОНАННЯ МОНОЛОГУ КАТРІН З П'ЄСИ “ВІСІМ ЖІНОК”
РОБЕРА ТОМА”

на здобуття ступеня вищої освіти “Бакалавр”
зі спеціальності 026 “Сценічне мистецтво”
кваліфікації “Бакалавр сценічного мистецтва,
актор, ведучий театралізованих видовищ і свят”
освітньо-професійної програми “Акторська майстерність”

Роботу виконала
Здобувачка вищої освіти
4 курсу, групи БСМ 12-20(1)
Степнадзе Софія Сергіївна

Керівник творчого проєкту:
старший викладач
кафедри режисури та акторської майстерності
Богдан Оксана Віталіївна

Допустити до захисту
Творчого проєкту
Протокол засідання кафедри
№ ___ від _____
Завідувач кафедри-
Професор кафедри, народний артист України
_____ Гирич В.С.
(підпис)

Київ - 2024

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ

1.1. Автор та епоха

1.2. Ідейно-тематичний аналіз п'єси «Вісім жінок» Робера Тома.

РОЗДІЛ 2. ДІЙОВИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ І РОЛІ 11

2.1. Дійовий аналіз п'єси

2.2. Дійовий аналіз ролі

РОЗДІЛ 3. ЗАДУМ РОЛІ ТА ЙОГО СЦЕНІЧНЕ ВТІЛЕННЯ

3.1. Творчий задум образу Катрін.

3.2. Сценічне втілення образу Катрін.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ВСТУП

Актуальність. П'єса «Вісім жінок» Робера Тома побачила світ у 50-ті роки минулого століття і варто відзначити, що на той період жінки могли отримувати бажане шляхом маніпуляцій, так як у світі патріархату жінці тих років потрібно було бути справжніми стратегом.

Особливість даної п'єси криється у жанрі, який є підказкою глядачеві, для того, щоб проаналізувати певні моменти твору. Це – комедія-детектив з елементами гострої психологічної драми.

Аналізуючи твір, читачі мають можливість виокремити для себе думки щодо стосунків у сім'ї, взаємовідносин, які ми вибудовуємо з близькими для нас людьми. Під час війни це особливо важливо, тому що немає нічого ціннішого за взаємовідносини та складні емоційні аспекти людського сприйняття. Варто залишатися чесними в першу чергу перед самим собою.

Мета проєкту полягає у тому, щоб створити образ Катрін та передати суть образу і зрозуміти мотиви вчинків головної героїні через розроблений монолог.

Згідно до поставленої мети було визначено такі завдання, як:

1. Ознайомитися з творчістю Робера Тома, визначити проблематику, тему та ідею п'єси;
2. Визначити композицію монологу;
3. Ознайомитися з особливостями жанру твору Робера Тома;
4. Пошук образності, робота над створенням образу Катрін;
5. Визначити надзавдання, наскрізну дію, створити безперервну лінію дії персонажу;

6. Описати етапи сценічного втілення.

Об'єкт дослідження. Творчий шлях Робера Тома, п'єса «8 жінок» та монолог з твору.

Предмет дослідження. Створення образу Катрін у монологі з п'єси «Вісім жінок» Робера Тома.

Структура анотації. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи – 30 сторінок, основний обсяг 28 сторінок, список використаних джерел – 2 сторінки (15 найменувань), додатків – 4 сторінки.

РОЗДІЛ 1

ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ

1.1. Автор та загальна характеристика твору «Вісім жінок»

П'єса «Вісім жінок» (фр. «Huit femmes») з'явилася на світ у 1958 році. П'єса була написана французьким письменником, драматургом та актором – Робером Тома. Видатний драматург народився в місті Гапе у 1927 році. У віці 20-ти років, в 1947 році незадовго до випуску та отримання ступеня

«бакалавр» актор залишає рідне місто і їде до Парижа, з метою написати та зіграти комедію в столичному театрі. Робер Тома ходив на заняття з акторської майстерності і отримував практичний досвід, працюючи на кіностудії в масовці (зіграв більш ніж в 50 картинах).

Робер Тома писав рецензії в Театрі Нуво протягом 1952 – 1955 років. Але в 1960 році його п'єса «Пастка для самотнього чоловіка» (фр. «Le Piège pour un homme seul») мала великий успіх. П'єса була вперше представлена в Парижі та відразу отримала схвалення як критиків, так і глядачів.

Робер Тома майстерно адаптував сюжет цієї п'єси для французької сцени, запозичивши його з американських п'єс, але зберігаючи інтригуючу детективну лінію та доповнюючи її своєрідним французьким гумором. Відмінною рисою драматурга було поєднання детективного жанру з елементами бульварного театру.

Успіх «Пастки для самотнього чоловіка» дозволив Роберу Тома займатися творчістю. Він переробив свою першу п'єсу «Вісім жінок» (фр. «Huit femmes») у 1961 році. П'єса розповідає про розслідування вбивства господаря будинку, яке проводять вісім жінок. Кінорежисер Франсуа Озон взяв цю п'єсу за основу для свого фільму (2002 р.), в який запросив відомих французьких актрис: Катрін Денев, Ізабель Юппер, Еммануель Беар, Фанні Ардан, Вірджинію Ледуан та ін.

Робер Тома написав багато інших детективних комедій, включаючи «Папуга і курка» (фр. «La Perruche et le Poulet») і адаптації британських п'єс. Динамічний сюжет, несподівані повороти, вміле поєднання детективних елементів з комедійними ситуаціями та колоритними персонажами є характерними рисами його творів [10].

Робер Тома також працював режисером, знімаючи телевізійні серіали та фільми, засновані на його п'єсах. З 1970 року до своєї смерті в 1989 році він був директором паризького Театру Едуарда VII [10].

Аналіз п'єси. У п'єсі Робера Тома «Вісім жінок» розгортається захоплюючий детективний сюжет, який відбувається напередодні Різдва у французькій провінції 1950-х років. Дія відбувається у великому родинному будинку, де сім'я зібралася на свято. Але, коли господаря будинку знаходять мертвим у своїй спальні, радісна атмосфера різдвяних зборів різко змінюється.

Ситуація ускладнюється тим, що поліція не змогла прибути на місце злочину вчасно через перерізані телефонні дроти та пошкоджену машину, а сильний снігопад закрив ворота садиби сніжними заметами. Вісім жінок, які були близькими до господаря, вирішують взяти на себе розслідування, оскільки існує висока ймовірність того, що одна з них є вбивцею.

Вони починають проводити своє розслідування. Допитують одна одну про події, які сталися в ніч перед вбивством. Поступово виявляються родинні секрети, конфлікти та недовіра. Кожна намагається приховати свої справжні мотиви, створюючи павутину звинувачень, але врешті-решт правда вилазить назовні. Робер Тома чудово поєднує інтригуючий детектив із психологічною драмою та дослідженням людських вчинків. Персонажі п'єси стикаються зі своїми слабкостями та страхами. Це захоплююча детективна комедія, яка тримає в напрузі до кінця та викликає роздуми про людські дії та сімейні відносини.

Сюжет та фабула драматургічного матеріалу:

Дочка хазяїна будинку Катрін розповідає про важке життя свого батька, якого всі жінки, що є навколо нього, використовують та зраджують.

Щоб відкрити батькові очі, вона інсценізує його смерть. Проте Катрін сама має егоїстичні наміри, так як прагне отримати всю батькову любов та увагу.

Сюжет: Внутрішній конфлікт батька між його добротою і жорстокою реальністю, яка його оточує. Катрін стає на його захист.

Ідейно-тематичний аналіз.

Тема. Зрадництво близьких людей, підлість і егоїзм.

Ідея. Вірна дочка є останньою опорою для зневіреного батька в цьому жорстокому світі.

Композиційний аналіз.

Експозиція: Алегорія про чоловіка і жінок навколо нього.

Зав'язка: Вбивство батька.

Кульмінація монологу: Викриття Катрін.

Розв'язка: Викриття темної жіночої сторони.

Конфлікт: захист батька і виклик до усієї сім'ї з метою протистояння та захисту батька.

Особливості жанру «Вісім жінок» – детективна комедія з елементами гострої психологічної драми. Ситуативний гумор, розбіжності між персонажами та несподівані повороти сюжету роблять цей твір комедійним. Події стрімко розвиваються, підігруючи інтерес глядачів. Однак комічні моменти лише додають пікантності до серйозної детективної історії, на відміну від традиційної ситуаційної комедії, де головна мета - розважити публіку.

Загадкова подія, вбивство господаря будинку, викликає детективний жанр у п'єсі. Справжнє розслідування, яке включає ретельне збирання

доказів і висунення різних версій, розгортається перед глядачами. Поступово відкриваються таємниці особистого життя персонажів, стосунків і мотивів. Тим не менш, тут постійно відбуваються несподівані події, які змушують переглянути попередні ідеї, на відміну від класичного детективу, де зазвичай допускається лише одна розгадка.

Психологічна драма цього твору розкривається через глибину внутрішнього світу героїнь, їхніх емоцій і переживань, а також складних відносин, які існують між ними в сімейному колі.

1.2. Ідейно – тематичний аналіз

Ідейно-тематичний аналіз. Основна ідея - розкриття кризи інституту сім'ї, де жінки вважають чоловіка лише джерелом статків, а не рівноправним партнером. Піднімаються теми зради, користолюбства, подвійної моралі.

Кожна жінка є складною, багатогранною особистістю, яка може зіткнутися з певними психологічними травмами чи проблемами. Гострі драматичні імпульси, такі як образи, ревності, ненависть, кохання та жертвовність, пронизують їхні розмови, реакції та дії.

Таким чином, комедійні ситуації, детективна інтрига та психологічна драматургія створюють унікальний жанровий амальгам п'єси, що робить її свіжою та непередбачуваною для глядачів. Високий емоційний градус твору забезпечується несподіваними поворотами сюжету, ретельним відтворенням процесу розслідування злочину та розкриттям душевних переживань персонажів.

Конфлікт і характери. Виклик, який кидається сім'ї заради захисту батька, прикриваючи свої справжні бажання.

Композиція і драматургія: розкриття вбивства, викриття егоїзму персонажів п'єси.

П'єса "8 жінок" - влучна сатирична комедія, яка під маскою детективного трилера викриває нещирість і негідні пристрасі, що жевріють у патріархальній буржуазній сім'ї.

Тема: Зрада близьких людей і самотність.

Ідея: Викриття справжніх прагнень жінок з метою захисту батька та його порятунку.

Запропоновані обставини: прагнення Катрін врятувати батька від зовнішніх чинників, викрити всю правду про інших жінок в домі.

Вихідна подія: Загадкове вбивство господаря будинку.

Драматургічний хід: уявне вбивство батька та розкриття потаємних прагнень інших персонажів.

Основний конфлікт: Протистояння Катрін з егоїзмом інших членів її родини.

Мотиви, цілі, потаємні бажання: любов до батька, прагнення допомогти.

Характер, психофізичні особливості: віддана, азартна, розумна, підліток – максималіст.

Перспектива, надзавдання: Викриття зрадників.

Подієвий ряд: Переживання через батька -> розробка плану -> інсценування смерті -> розкриття зрадників.

Кульмінація: Розкриття задуму Катрін.

Процес практичної роботи над монологом

1. Під час роботи над створенням образу персонажа Катрін, я з'ясувала, що її характеризують, як люблячу дочку, що відчуває горе і самотність свого батька. Її мотивацією є бажання звільнити батька від жорстокого оточення та забезпечити йому щасливе життя. Основними мотивами персонажа є безкорислива відданість та співчуття до батька.

2. Визначення дійової структури ролі та монологу включає в себе такі етапи: експозиція, зав'язка, кульмінація та розв'язка.

3. Експозиція полягає у відображенні ситуації з оточуючими жінками. Зав'язка представляє собою сцену, де батько виражає свій відчай. Кульмінація відбувається у момент, коли Катрін приймає рішення інсценувати смерть батька. Розв'язка показує підготовку до втечі.

4. Логічна перспектива та наскрізна лінія включають в себе намір звільнити батька від зрадницького оточення та перспективу їхньої втечі на нове місце.

5. Основний конфлікт між батьком та жінками, що його оточують, включаючи дружину, тещу тощо. Катрін стає на захист батька, протистояючи їхньому егоїзму.

6. Пошуки зовнішньої характеристики персонажа Катрін. Автор описує її як молоду дівчину, підлітка, з недбалою зовнішністю.

7. Оволодіння психофізичним життям ролі включає в себе відтворення стану Катрін як переможного піднесення від задуманої витівки та безмежної любові до батька.

8. Пошуки мовної виразності передбачають використання емоційної та жвавої мови.
9. Пластика відповідає молодому віку персонажа.
10. Усвідомлення змін вчинків персонажів відбувається через перетворення Катрін від спостерігача до активного учасника "визволення" батька.
11. Пошуки дійових пристосувань та підтексту включають в себе використання різних засобів для інсценування.
12. Пошуки мізансцен та взаємодії можуть передбачати динамічні сцени в розгортанні різних епізодів підготовки інсценування.
13. Взаємодія з аудиторією відбувається через пряме звернення Катрін до глядачів.
14. Реалізація надзавдання включає в себе звільнення батька від жорстокого оточення та надання йому надії на щасливе майбутнє.

РОЗДІЛ 2

ДІЙОВИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ І РОЛІ КАТРІН

2.1. Дійовий аналіз п'єси

Фабула п'єси.

1. Під Різдво у великому заміському будинку збираються вісім жінок, щоб разом зустріти свято.
2. Радість зустрічі затьмарює вбивство господаря маєтку.

3. Жінки самостійно розпочинають власне розслідування вбивства.
4. Пошук істини перетворюється на екзамен на порядність та людяність для кожної з жінок.
5. Під час розслідування розкриваються таємні любовні інтриги між персонажами.
6. Цей процес стає жорстким моральним експериментом для жінок.
7. Не всі витримують цей іспит на людяність і порядність на "відмінно".
8. Виявляється справжній вбивця та розкриваються приховані мотиви і таємниці персонажів.

Місце подій: Заміський маєток у Франції.

Час подій: Різдво 1950 року у Франції відбувалося під час важких років після Другої світової війни. Країна намагалася відновити економіку та соціальний лад після Другої світової війни.

Атмосфера святкування Різдва була особливо важливою в ті важкі часи. Люди хотіли тепла та затишку родинного кола, щоб трохи відпочити від щоденних проблем. Традиції, пов'язані з Різдвом, стали своєрідним оберегом, який допомагав зберегти духовні цінності країни.

Характерними для того часу були скромно прикрашені ялинки, саморобні іграшки та прикраси, виготовлені з підручних матеріалів. Домашня атмосфера Різдва 1950 року підтримувала людей вірою в майбутнє, незважаючи на труднощі.

Дійові особи:

1. Катрін

2. Габі
3. Сюзон
4. Бабуся
5. Огюстина
6. Мадам Шанель
7. Луїза
8. П'єретта

Під час створення монологу використовувались певні атрибути й костюмні елементи для більш повного та глибокого втілення персонажів. Такий підхід є характерним для театрального мистецтва, адже костюм та предмети-символи є важливими складовими сценічного образу, що допомагають акторам увійти в роль, а глядачам - краще зрозуміти характери та долі дійових осіб. У даному випадку символічне значення мали:

1. Для образу Бабусі головна героїня Катрін використовувала кардиган, що традиційно асоціюється з літніми людьми та сімейними цінностями.
2. Втілення Тітки супроводжувалось елементами жіночого вбрання пересічної міщанки - хусткою, окулярами, а також характерною зачіскою.
3. Для інтерпретації образу лицемірної Габі були задіяні буси та помада.
4. Парасолька та подушка для живота стали знаковими атрибутами вагітної Сюзон.
5. Образ батька увиразнювався через класичний чоловічий костюм, шкіряне пальто та капелюх.

Перелічені художні деталі були баченням та інтерпретацією головної героїні Катрін і слугували потужними засобами розкриття внутрішнього світу персонажів, характерів, поглядів, звичок та життєвих обставин. Символізм атрибутів надавав інсценізації глибшого філософського та психологічного змісту.

Передусім Катрін зображує себе як віддану дівчину, яка є єдиною людиною, на яку батько родини може розраховувати ("крім тебе у мене нікого немає!"). Ця теза підкріплюється описом страждань і горя батька ("Як страшно, коли плаче тато... татусі ніколи не плачуть... він ридав..."). Читач отримує уявлення про турботливу доньку, яка розуміє батьківські переживання через ці деталі.

У той же час Катрін описується як молода жінка, яка трохи незграбна, але начитана ("хороша дівчинка", "занадто багато читаєш і не любиш митися"). Автор підкреслює різницю між її внутрішнім і зовнішнім світом, відокремлюючи потенціал героїні.

Опис вчинків Катрін ("все влаштувала", "підмінила ключ", "все це зробила я") розкриває її рішучість, розум і винахідливість у монолозі. Використання коротких речень і перерахувань підвищує динамізм оповіді та впевненість героїні в тому, що вона робить. Катрін керує та організовує «виставу», метою якої є порятунок батька.

Таким чином, через поєднання авторських характеристик і власних характеристик у монолозі розкривається багатогранний образ Катрін — люблячої доньки, незграбної інтелектуалки, яка водночас хитра, рішуча особистість, готова піти на екстремальні рішення, щоб захистити свою родину.

2.2. Дійовий аналіз ролі

Надзавдання

Як зазначив видатний режисер Станіславський, - «Домовимося ж на майбутнє називати цю головну, всеосяжну мету, що притягує до себе всі без винятку завдання, викликає творче самопочуття актора – ролі, надзавданням твору письменника», власне дану цитата була використана у роботі «Робота актора над собою» [10, с. 450].

Також, Станіславський зазначав у своїй праці, що під час роботи над надзавданням актор, - «повинен знаходити й любити надзавдання. Якщо ж на нього йому вказано іншими, необхідно провести надзавдання через себе й емоційно схвилюватися ним від власного людського почуття, власної особи. Тобто треба вміти зробити кожне надзавдання власним.», а це означає, що необхідно знайти внутрішню сутність, яка буде споріднена з душею актора.

Виконуючи роль Катрін моє надзавдання полягало у тому, щоб змусити глядачів проаналізувати сутність взаємовідносин у сім'ях або у стосунках коханих, або навіть у стосунках друзів, щоб люди замислилися над своїм ставленням до близьких їм людей та їх ставленням до них.

Людські стосунки – це складна та різноманітна область, яка вимагає постійного самовдосконалення та уваги. Здатність виражати любов і турботу до близьких людей є одним із ключових компонентів міцних і гармонійних взаємин.

Аналіз ролі

В акторській майстерності аналіз ролі є надзвичайно важливим. Загальновизнаним є факт, що всі прийоми роботи над роллю спрямовані на те, щоб досягти органічного перевтілення актора в сценічний образ, коли

текст драматурга стає важливою частиною внутрішнього світу персонажа. Це гарантує реальне сценічне спілкування та взаємодію з іншими учасниками вистави.

Метод дійового аналізу складається з двох взаємопов'язаних етапів: «розвідки розумом» і «розвідки дією», щоб досягти глибокого розуміння ролі. На першому етапі п'єсу ретельно вивчають під час «застільних» репетицій. Розглядаються надзавдання, наскрізна дія, конфлікти, позиції дійових осіб, подієвий каркас твору та завдання персонажів у кожному епізоді. Не відділяючи внутрішнє від зовнішнього, такий ретельний аналіз психологічних і зовнішніх факторів сприяє синтетичному засвоєнню матеріалу.

Завдання, яке я мала виконати, полягало в тому, щоб передати образ юної Катрін. Я повинна була розкрити внутрішній світ дівчини-підлітка з її бунтарським духом і егоцентричними поривами. Необхідно використовувати дитяче сприйняття, щоб показати ревності Катрін до уваги батька та любов, яку вона ревниво виборює у жінок, які оточують її батька.

Завдання віртуозно балансувати між внутрішньою рішучістю та невинністю Катрін, її дитячою простотою та підлітковою мудрістю полягає перед мною. Дівчина готова до ризикованих і імпульсивних дій, щоб досягти своєї мети — отримати монопольне право на батьківську любов.

Перед глядачем має бути розкрито складний внутрішній розлад героїні: її душевна вразливість поєднується з її готовністю йти на крайнощі, щоб задовольнити потреби егоїзму дитини. Акторка повинна створити переконливий образ Катрін, незалежної небожительки, яка шукає власний спосіб контролювати та впливати на те, що відбувається в домі.

Як актору, мені довелося передати внутрішні переживання та егоїстичний світогляд підліткової Катрін, показуючи її цинічне ставлення до

жінок, які оточують її батька, а також її хворобливу егоїстичну любов до нього. Незважаючи на те, що вона робила щось благородне, щоб «врятувати» батька, її справжнім мотивом було егоїстичне бажання заволодіти його коханням і увагою. Я мала продемонструвати підлітковий максималізм Катрін, її здатність до хитрощів і обману, а також парадоксальне поєднання її благородних дій і егоїстичної натури. Основним завданням було показати відмінність між її справжніми корисливими мотивами та її образом самовідданої людини.

Дійовий аналіз п'єси та ролі під час «застільних» репетицій включає кілька ключових аспектів:

- Аналіз ідей і тем твору;
- Сюжет і композиційна структура;
- Мовностилістичні характеристики авторського тексту та мови персонажів;

Глибокий аналіз стимулює творчу уяву, допомагаючи актору зануритися у світ вистави та створити бачення образу. Акторський задум ролі та вистави в цілому можна створити ефективно за допомогою дії.

Аналіз рухів є важливою частиною акторської майстерності під час підготовки до ролі. Дана стратегія використовується для висвітлення структурних елементів її образу для головної героїні Катрін у п'єсі «8 жінок».

Перш за все, Катрін зрозуміла, що її головним завданням буде розкрити таємницю вбивства батька та знайти вбивцю серед тих, хто їй близький. Таким чином, її основними операціями є слідство, допити підозрюваних і ланцюжок подій, які ведуть до викриття злочинця.

У центрі конфлікту ролі Катрін є внутрішній конфлікт, який розгортається між коханням і вірністю родинним узам з одного боку, і прагненням відновити справедливість за будь-яку ціну з іншого. У цьому конфлікті героїня змушена подолати емоційні вагання та суб'єктивізм, щоб стати безпристрасним слідчим.

На шляху до виконання надзавдання Катрін зустрічаються багато перешкод. Ці перешкоди походять із зовнішніх джерел, таких як брехня, лицемірство інших персонажів і фрагментарність інформації про обставини злочину, а також із внутрішніх джерел, таких як страх втратити близьких через їхню причетність до розслідуваного вбивства. Таким чином, у кожному епізоді виконавцям ролі надаються конкретні завдання.

Створити атмосферу довіри для отримання відвертих свідчень; викривати неправду та вимагати розкриття правди під час допитів; вивчати дії та психічні тенденції потенційних підозрюваних; відновити ланцюжок подій злочинного інциденту; і зберігати витримку, проникливість і безсторонність у критичні моменти.

Підводячи підсумок, слід зазначити, що протягом вистави Катрін має пройти складний моральний шлях випробування, подолати свої внутрішні суперечності та зрозуміти, що вона повинна віддати свої найдорожчі сімейні зв'язки заради правди та справедливості. В процесі дійового аналізу образу та подальшої репетиційної роботи виконавиця конкретної ролі має важливе значення досягнення цього ціннісного посилю та його переконливе втілення на сцені.

Наскрізна дія

На основі цього монологу з п'єси «8 жінок» можна розглянути дивовижні дії головної героїні Катрін.

Протягом усієї п'єси головною метою Катрін є звільнити свого батька від емоційних і фінансових обмежень, які на нього наклали його близькі. Її наскрізною дією є бажання допомогти батькові стати самостійним і щасливим.

У своєму монологі Катрін розповідає історію, яка розкриває, чому вона робила те, що вона зробила. Вона спостерігає, як її батько страждає від жадібності та егоїзму жінок, які оточують його. Катрін не може терпіти його біль, і вирішує використовувати хитрощі, щоб переконати цих жінок, що її батько «помер».

Задачами, які виникають під час наскрізної дії Катрін, є:

- звільнити батька від негативного впливу жінок, які шкодять йому фінансово та емоційно;
- допомогти батькові зрозуміти, що він має право на краще життя, вільне від зради та експлуатації;
- показати силу своєї любові та готовності піти на ризик заради щастя свого батька;
- створити ілюзію смерті батька, щоб жінки перестали цікавитися ним після того, як вони розкрили свою справжню природу.

Катрін сміливо інсценує вбивство та обманує інших персонажів. Її кінцева мета полягає в тому, щоб заново народитися з батьком, щоб жити щасливим життям далеко від шкідливого середовища. Цей монолог чудово показує її відданість і зусилля, щоб врятувати кохану людину.

Сценічна задача

Сценічна задача підтримує надзавдання, а також складається з трьох аспектів, а саме:

1. Дія (те що я роблю);
2. Мета (те чому я роблю це);
3. Пристосування (те, як це я зробив).

Сценічна задача є квінтесенцією драматургічної концепції персонажа, що визначає його внутрішню мотивацію та спрямованість дій протягом усієї вистави. У випадку з головною героїнею Катрін її сценічна задача полягає у переконанні батька та глядачів, що звільнення від токсичного оточення та емоційної пастки є єдиним шляхом до справжнього щастя.

Формулювання сценічної задачі Катрін зачіпає фундаментальні людські емоції та потреби. Воно апелює до серця, адресуючи до сімейних цінностей та безумовної любові дитини до батька. Водночас, воно торкається сили волі, оскільки передбачає рішучість та жертвність у прагненні допомогти близькій людині. Ця сценічна задача виражається через просту та зрозумілу людську потребу – звільнити коханого від страждань, що резонує з глядачем на глибинному емоційному рівні.

Незмінність сценічної задачі Катрін протягом усього монологу забезпечує цілісність та послідовність її дій. Героїня послідовно розкриває свої вчинки, як акт самопожертви задля батькового щастя, прагнучи виправдати їх та донести важливість звільнення від руйнівних зв'язків в ім'я свободи та любові.

Таким чином, сценічна задача Катрін є потужним інструментом, який дозволяє актрисі зануритися у внутрішній світ персонажа, зрозуміти її мотивацію та емоційний стан. Вона допомагає встановити емоційний зв'язок з глядачем, резонуючи з його власними переживаннями та цінностями. Завдяки вдалому формулюванню сценічної задачі, Катрін постає як

переконливий та глибокий персонаж, здатний торкнутися найпотаємніших струн людської душі.

Лінія ролі

Під «Лінією» мається на увазі психофізичне самопочуття, особливість, яка дає можливість артистові жити не тільки в запропонованих обставинах, заданих автором, проте і в інших ситуаціях. Лінія є темперамент артистичної ролі, поняттям емоційним.

З мого монологу Катрін можна зробити висновок, що її надмірне прагнення отримати батьківську любов і увагу є основою ролі. Вона виглядає як молода дівчина, яка прагне захистити та врятувати свого батька від знущань і насильства. Катрін докладє всіх зусиль, щоб придумати вигадану історію, щоб врятувати та звільнити її батька. Вона придумує план дій і вважає, що може змінити розвиток подій і змусити інших повірити в її підліткові фантазії.

Взаємовідносини Катрін з іншими героями

Характеристика Катрін та її стосунків з персонажами за допомогою цитат з монологу

Героїня різко негативно ставиться до жінок, які оточують її батька, вбачаючи в них виключно егоїстичність, жадібність та безсердечність.

Свою матір Катрін сприймає як жорстоку та безсовісну особу, яка зраджує батька з коханцем та планує залишити сім'ю, керуючись виключно власними інтересами. Героїня не приховує розчарування та обурення подібною поведінкою матері.

Таке ж різко негативне ставлення Катрін демонструє і до інших жіночих персонажів, як от тещі, тітки Огюстін, П'єретти та покоївки Луїзи.

Вона зневажливо називає їх "жадібною старою", "черговою гадюкою", "продажною дурепою" тощо, звинувачуючи у користолюбстві, плітках та безсоромному вимаганні грошей у батька.

Єдиним персонажем, до якого Катрін не висловлює явної критики, є її сестра Сюзон. Проте навіть щодо неї у монологі містяться натяки на те, що приїзд сестри з Лондона не був безкорисливим.

Протиставляючи себе цим жінкам, Катрін постає як єдина людина, яка дійсно бачить ситуацію з боку та щиро переймається долею батька. Її надзвичайно міцний емоційний зв'язок з ним проявляється у безмежній любові, готовності піти на все заради його щастя та звільнення від страждань.

Таким чином, взаємовідносини Катрін з більшістю інших героїв позначені критицизмом, зневагою та конфліктом, що впливає з її сприйняття їхньої поведінки як егоїстичної та експлуаторської по відношенню до батька. Її власна позиція визначається надзвичайно сильним емоційним зв'язком та відданістю батькові.

Відношення Катрін щодо матері:

"Дружина цього бідолахи, моя мати, приходять з тим, аби вдарити новою про те, що вона кидає свого чоловіка. Вона вирішила піти до коханця, який здійснив свою мрію і розорив її чоловіка.", - Катрін розчарована і обурена поведінкою матері, яка зраджує батька з коханцем та планує залишити сім'ю. Вона вважає матір жорстокою та безсердечною і не шкодує різких слів на її адресу.

Відношення Катрін щодо батька:

"Бідний мій татко... О шостій годині ранку я почула, що хтось плаче. Це був він...Я присягла, що здохну заради того, аби він став щасливим!", - Катрін дуже любить свого батька і готова зробити все, щоб він став

щасливим і звільнити від страждань. Вона дуже переймається його фінансовими та емоційними проблемами. Катрін є єдиною людиною, яка спостерігає за подіями з іншого боку і прагне допомогти батькові вибратися з емоційного гніту.

Відношення Катрін щодо тітки:

"Номер другий! Через пів години, приповзла чергова гадюка, тітка Огюстін. Як, завжди, пококетувала з батьком, розказала останні плітки.", - Катрін зневажливо ставиться до тітки, називаючи її "черговою гадюкою", яка лише розповідає плітки та кокетує з її батьком замість того, щоб надати реальну підтримку.

Відношення Катрін щодо Сюзон:

"Нарешті, щасливий кінець! Остання поява зі списку дійових осіб - кохана донечка, Сюзон. Таємно приїхавши з Лондона, не просто так.", - Стосовно своєї сестри Катрін не висловлює явної критики, лише натякає, що приїзд Сюзон з Лондона не був безкорисливим.

Відношення Катрін щодо бабусі:

"Номер перший - о десятій годині вечора, теща цього чоловіка, якій він надав притулок у своєму домі, відмовилася дати йому, навіть, в борг грошові папери. Хоча, цей жест доброї волі міг би врятувати батька. Проте, жадібна стара не захотіла розлучатися зі своїми грошима!" , - Катрін негативно ставиться до своєї бабусі (тещі батька), називаючи її "жадібною старою", яка відмовилася допомогти грошима в скрутній ситуації.

РОЗДІЛ 3

ТВОРЧИЙ ЗАДУМ ОБРАЗУ ТА ЙОГО СЦЕНІЧНЕ ВТІЛЕННЯ

3.1. Творчий задум образу Катрін

З наукової точки зору образ Катрін у п'єсі «8 жінок» описується як амбівалентний і суперечливий персонаж. Її характер поєднує риси самовпевненості, нарцисизму та егоїзму, але вона також демонструє сильну емоційну пов'язаність і відданість своєму батьку, жертві умовного вбивства.

Перед глядачем виникає картина така, що з одного боку Катрін є егоцентричною молодою жінкою з вираженим відчуттям власної значущості та впевненості в собі. Її поведінка може бути ознакою рис особистості, яка любить тільки себе, тобто надмірного зосередження на своїх бажаннях,

потребах і цілях. Коли вона ставиться до інших персонажів, Катрін демонструє свій егоїзм.

Незважаючи на свою егоцентричність, Катрін показана як людина, яка справді любить свого батька та емоційно прив'язана до нього. Їхні стосунки характеризуються глибокою душевною близькістю, повагою та взаєморозумінням.

Незважаючи на свою егоцентричну природу, Катрін перед глядачами демонструється як людина, яка емоційно і щиро любить свого батька. Їхні стосунки характеризуються глибокою душевною близькістю, повагою та взаєморозумінням. Ця емоційна прихильність до батька створює інтригу та драматичну колізію в розслідуванні його вбивства.

В образі Катрін існує дихотомія між любов'ю до батька та самовпевненістю, що створює складний і багатогранний персонаж, чії мотиви та вчинки залишаються суперечливими та двозначними як для глядача, так і для читача. Це метод драматургії, який створює атмосферу напруги та непевності в детективному сюжеті п'єси.

Творчий задум образу Катрін демонструє фундаментальну складність людської природи, де емоційні зв'язки та егоїстичні бажання співіснують. Її дихотомічний характер, який поєднує нарцисичні особисті характеристики, егоїзм і сильну любов до батька, створює сильну драматургічну напругу.

Катрін підносить амбівалентність до рівня універсального символу внутрішніх суперечностей у людській психіці. Її дії показують боротьбу між відданістю сімейним зв'язкам і особистим егоїзмом. Драматург ефективно використовує невизначеність її характеру, щоб створити інтригу та конфлікт.

Різноманітність образу Катрін дозволяє провести психологічний аналіз того, чому люди роблять те, що вони роблять. Емоції змушують переосмислити людську природу, розмивавши межі між «добром» і «злом».

Концепція Катрін не тільки підвищує інтригу детективного сюжету, але й веде до філософських роздумів про природу людини та моральну амбівалентність думок і дій.

3.2. Сценічне втілення образу Катрін

Створення сценічного образу Катрін у п'єсі «8 жінок» вимагало ретельного вивчення різноманітного внутрішнього світу персонажа. Монолог Катрін розкриває суперечливу природу, розкриваючи її складний характер і приховані мотиви. Це дозволяє зрозуміти основні елементи, необхідні для створення переконливого та яскравого сценічного образу.

По-перше, потрібно було докладати багато зусиль, щоб передати унікальність, сміливість, самовпевненість і твердість Катрін. Її монолог наповнений драматизмом, сильними емоціями та рішучою манерою розповіді. Катрін постає центральною фігурою, яка керує інсценуванням смерті власного батька; вона контролює події, діє рішуче та безкомпромісно. Щоб передати сильний, домінуючий характер героїні, необхідно було створити ефектну присутність на сцені, переконливу інтонацію, жестикуляцію та міміку.

З іншого боку, надзвичайно важливим елементом було вміле відображення щирої, палкої любові Катрін до батька та її запеклого бажання захистити його від «відьомського танку» інших жінок. У своєму монолозі вона з захопленням відгукується про батька, називаючи його «добрим,

хорошим чоловіком», від якого всі вимагали надто багато. Цей міцний емоційний зв'язок, глибокий духовний зв'язок між батьком і донькою, нескореність і готовність Катрін піти на крайні міри задля його порятунку потрібно було передати делікатно та переконливо.

Важлива частина сценічного втілення полягала в тому, щоб чітко продемонструвати егоїстичні риси Катрін і її моральну амбівалентність. У її словах проглядається безцеремонність і зневага до інших жінок. Потрібно було вміло балансувати між гордістю та егоїзмом героїні, а також її прагненням допомогти батькові.

Сцена, де Катрін спостерігає за стражданнями батька та відчуває, що їй потрібно його «звільнити», також була надзвичайно драматичною. Цей кульмінаційний момент вимагав від акторки глибокої емоційної роботи, яка включала співчуття, суму, біль і рішучість допомогти близькій людині.

Загалом було важко передати весь суперечливий внутрішній світ Катрін, включаючи її сильний характер, любов до батька та егоїстичні, нарцисичні риси. Лише вміле акторське виконання може розкрити глибину цього багатовимірного персонажа та підвищити драматичну напругу вистави.

ВИСНОВКИ

У процесі роботи над виставою «8 жінок» я виконала такі завдання:

1. Під час роботи над монологом я ознайомила та проаналізувала творчість Робера Тома, власне головним моїм завданням під час створення монологу полягало у тому щоб поринути у проблематику та конфлікт твору Робера Тома та втілити моє бачення головної героїні на сцені.
2. Під час роботи над творчим проєктом було визначено композиційну побудову п'єси Робера Тома «8 жінок», яку власне було описано у першому розділі 1.2 «Ідейно - тематичний аналіз п'єси».
3. У процесі роботи над монологом та самим перфоменсом я ознайомила зі специфікою роботи в жанрі комедія - детектив. Власне, варто відзначити, що такий жанр як комедія потребує легкості у виконанні та носить грайливий характер, у свою чергу це є підґрунтям до роботи над акторською технікою.
4. Працюючи над створенням ролі Катрін та визначенням щодо правильного образу для даного персонажу я керувалася бажанням поринути

у підлітковий вік та згадати особливості даного життєвого періоду. Катрін нагадує мені мене 5 років назад. Вона грайлива, самовпевнена та керується лише власними бажанням, що є типовими характеристиками цієї фази життя. Я вирішила працювати над роллю Катрін, оскільки вона пов'язана з моїм власним досвідом і допоможе глядачам відчувати справжні емоції підліткового віку. Я можу передати безтурботність, енергію бунту та пошук ідентичності, характерні для цього періоду життя, виконуючи цю роль. Катрін дає мені можливість повернутися до тих днів, коли світ здавався великим і сповненим можливостей. Я сподіваюся, що глядачі знайдуть себе в цьому персонажі та згадають, наскільки вразливими та безстрашними ми всі були в ті часи.

5. Мною було визначено надзавдання, наскрізну дію та лінію ролі Катрін, що було описано в підрозділі 3.1 «Творчий задум образу Катрін».

6. Розкрила в роботі етапи сценічного втілення монологу, що описала в підрозділі 3.2 «Сценічне втілення».

Монолог головної героїні з твору «8 жінок» Робера Тома є прикладом різних персонажів та їх ставлення, бачення ситуації. Спочатку я ретельно вивчила текст монологу, щоб зрозуміти емоційний стан, світогляд і ставлення моєї героїні до кожного персонажа, який згадується. Я уявила собі історію їхніх взаємин, а також причини, чому вони вважають одне одного такими.

Після цього я працювала над тим, щоб уявити собі унікальні образи цих незвичайних персонажів, включаючи їхні характери, зовнішність і манери. Під час виступу мені було легше відтворити ставлення головної героїні до кожного з них завдяки цьому.

Ретельний підхід до створення виразних образів допоміг мені добре показати глядачам усю складність почуттів, які переживає головна героїня у стосунках з кожним згаданим персонажем.

СПИСКИ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Акторська майстерність видовищ та масових свят : методичні рекомендації до підготовки та захисту курсових робіт для здобувачів освітнього ступеня «Бакалавр» спеціальності 026 «Сценічне мистецтво» / розроб.: Г. П. Погребняк, В. С. Гирич. Київ : НАКККіМ, 2023. 32 с.

2. Біль Р. І. Виховання акторської харизми : методичний посібник. Вінниця : Нова книга, 2013. 232 с.

3. Зайцев В.П. Майстерність артиста і ведучого: навчальний посібник. – Київ: НАКККіМ, 2016. – 234 с.

4. Іващенко І. В. Провідні методики професійного акторського тренінгу: емоційний аспект. / Іващенко І. В., Стрельчук В. О. // Культура і сучасність. 2018. № 2. С. 93-100.

5. Іващенко І. В., Стрельчук В. О. ПОСТДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ЯНА ФАБРА. Мистецтвознавчі записки. Київ: ІДЕЯ ПРИНТ, 2020, с. 218-222. URL: <file:///C:/Users/Admin/Downloads/221812-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-501771-1-10-20201228.pdf>.

6. Кнебель М.Й. «Про дієвий аналіз п'єси і ролі». Львівський національний університет імені Івана Франка. 2020. С 88 – 115. Режим

доступу: <https://kultart.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/02/Knebel-Stanislavskyy-DRUK.pdf>.

7. Коленко А. В. Формування навичок професійного сценічного голосу на основі методичних прийомів та комплексної системи вправ у класі сценічної мови № 5(33), vol.4, may 2018 <http://ws-conference.com/>.

8. Коленко А.В. Формування виконавської майстерності майбутніх бакалаврів з акторського мистецтва драматичного театру і кіно у фаховій підготовці; дис... кандидата пед... наук: 13.00.04 - теорія і методика професійної освіти (за спеціалізаціями) в галузі знань «Освіта / Педагогіка» / Коленко Анфіса Володимирівна / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. Київ 2019. С. 298

9. Набатов С. М. Підготовка майбутніх фахівців театрального мистецтва в університетах США : дис. ... доктора філософії : 015 - Професійна освіта (за спеціалізаціями) в галузі знань «Освіта / Педагогіка» / Набатов Сергій Миколайович // Національний авіаційний університет. Київ. 2021. С. 321.

10. Наконечна О. В. Детермінанти створення і втілення сценічного образу в театральному мистецтві : монографія. Одеса : Астропринт, 2006. 248 с.

11. Робер Тома. «8 люблячих жінок» Режим доступу: <https://musicdrama.com.ua/vistavy/eightlovingwomen/>.

12. Чорна , К. (2024). СЦЕНІЧНЕ МОВЛЕННЯ ЯК НАЙВАЖЛИВІШИЙ ВИЯВ АКТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ. Collection of Scientific Papers «SCIENTIA», (January 26, 2024; Helsinki, Finland), 500–502. Retrieved from <https://previous.scientia.report/index.php/archive/article/view/1553>.

13. Юсупов А. Акторська майстерність у театральному та екранному просторах. Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв. 2023. С. 187 – 188. Режим доступу: https://nakkim.edu.ua/images/Instytuty/Akademiia/Vydannia/konferentsii/Zbirka_tez_19_10_23.pdf#page=187.